

UJ CIMBORA

IRODALMI LAP GYERMEKEK SZÁMÁRA

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: **FERENCZY MARGIT.** (FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA)

(Foto Friedmann felvétele)

Mi lesz belőlem, ha nagy leszek?

VII. ÉVFOLYAM
6. SZ.

MEGJELENIK HAVONTA KÉTSZER

1939. MÁRCIUS
15.

Évike.

— A kicsinyeknek —

Irta: Pósa Lajos.

*Hogy szeretsz te engem,
Ibolyavirágom,
Édes kis Évikém?
— Mint galamb a búzát,
Mókus a moggyorót,
Aranyos nénikém!*

*Kit szeretsz legjobban?
Apát-e, anyát-e?
Sugd meg édes nekem.
— Megsugom egy csókkal:
Apát is, anyát is
Legjobban szeretem.*

Hogy írjuk?

Még mindig a „d“ betűs szavaknál tartunk. dísz, díszes, díszít, díszítmény, díszlet, divány, divat, divatos, divik, dob, dobszó, dobban, dobog, dobzódik, doh, dohos, dolmány, dologtalan, domború, dombormű, Dorottya (leánynév), döbben, dől, dőlt, de dül, pl. dült betű is helyes; döllyf, döllyfös, dörren, drágáll, drágállottam, vagy drágáltam, drágállanám, vagy drágálnám, dráma, drogéria, idegen eredetű, ehelyett használhatjuk: illatszertár, dugattyú, dul-ful, Duna, Dunapart, Dunamellék, de mint jelzőt kisbetűvel írjuk: danai, dunaparti, dunamelléki, dunáninnyi, dunántúli, duna-tiszai, dunyha, durran, durrog, dús, dúsan, dúsgazdag, dúskál, duzzad, duzzadt, duzzog, duzzogtam, düh, dühvel, dühös, dülled,

A kiadóhivatal közleményei.

Befizetések január hóban (Folytatás).

Fehérváry Zoltán, Bálta 1939 ápr. 1-ig, Benczedy Ferenc, Algyógy, Bartha Jenőke Gyulafehérvár, 1939 jan. 1-ig, Guttman Lili és Klári, Udvarhely 1939 jul. 1-ig, Olasz Ferenc, Keresztvár 1939 szept. 1-ig, Iszlay Erzsébet, Dícsőszentmárton 1939 márc. 1-ig, Fényes Jánosné, Csucs 1939 jan. 1-ig, Vasárnap-i Iskola, Kutyalva 1939 ápr. 1-ig, Kádár János, Csomakörös 1939 jan. 1-ig, Páll István és Jolán, Brassó 1940 jan. 1-ig, Boreza Gergely, Csiksomlyó 1939 ápr. 1-ig, Papp Mária Magdolna, Menyő 1939 jul. 1-ig, Szabó János, Küküllőpócsfalva 1938 okt. 1-ig, Dr. Nagy Endre, Esztike, Csombord 1939 jan. 1-ig, Dr. Buzás Márton, Csikszoreda 1939 nov. 1-ig, Pintér Attila, Nagybánya 1939 febr. 15-ig, Br. Dániel Ulrika, Tarcsafalva 1939 ápr. 1-ig, Unitárius Egyházközség, Ikland 1939 jul. 1-ig.

Beizetések február hóban.

Barra Palkó, Udvarhely 1939 jan. 1-ig, Gallov Sanyi, Arad, Haldenvang Károly, Dármánesti, Henner Aranka, Koblicska Magdus, Nagybánya, 1939 jul. 1-ig, Kovács Riki és Olga, Bukarest, 1938 márc. 1-ig, Hunyadi László, Brassó, Kovács Ildikó, Sepsiszentgyörgy, 1939 jan. 1-ig, Janota Erna, Torda, 1939 jul. 1-ig, Veress László, Nyires 1938 aug. 1-ig, Luka Sárka, Udvarhely 1939 jul. 1-ig, Jurák Arthur és Edith, Brassó 1938 okt. 1-ig, Hajdu Mária, Csernahévíz 1939 jan. 1-ig, Tibát Piroska, Lőrincz Gyula, Brassó 1938 okt. 1-ig, Kiss Irén, Héderfája 1939 jul. 1-ig, Pethő Sándor, Torda, Kajesa András, Kővár-hosszúfalva, Lévy Józsika, Nagybánya, Ev. Egyházközség, Tatráng, Kovács Boldizsár Fugyivásárhely 1939. ápr. 1-ig, Amirás Márton, Torda 1939 jan. 1-ig, Gábri György, Nagyvárad 1939 febr. 1-ig, Deák Ilonka Nagybánya 1938 jul. 1-ig, Marx Éva és Arthur Nagyenyed 1938 okt. 1-ig, Róm. kath. el. isk. Fogaras 1940 jan. 1-ig, György Gábor, Káronaltiz, Bartha Aladár, Segesvár, Kozma Endre, Magyarsáros, Csepreghy gyógyszer-tár, Radna 1939 július 1-ig.

Az „Uj Cimborá“ minden olvasóját kérjük, hogy hátralékos előfizetésüket, ha eddig még nem küldötték volna be, mielőbb egyenlítsék ki ez év végéig. Külföldi előfizetőinket is kérjük, hogy szíveskedjenek hátralékaikat nemrégiben kiküldött felszólításaink értelmében ez évre rendezni.

„Uj Cimborá“ kiadóhivatala
Cluj, Strada Baron L. Pop 5.

Találd ki!

Keze ninesen, mégis fog,
Lába ninesen, mégis jár,
Nélküle a nevét sem
Irja alá a király!
Minden percben meg-megáll,
Egy-egy cseppet iddógál.
Ha megmondod mi lehet,
A kezredbe veheted.

Dr. Moldován Gergely egyetemi tanár bölcs mondásaiból:

Az ember, ha a tükörbe néz, sohasem távozik el előle, hogy magán ne rendezgessen, ne csinósítson.

De, ha lelki tükröt tartanak szeméi elé, felháborodik, tiltakozik, s eltávozik anélkül, hogy lelki ráncain valami igazítási valója akadna.

Tavaszi.

Irtá: Zombory Sándor.

Ha fű zöldül,
Nóta zendül,
Mindenestül,
Újraéled
A természet...

Dalos madár,
Elröpül már,
Mert a határ:
Mint a párja
Visszavárja...

Zengjen a dal,
Ami felhall,
Mint diadal:
Hogy az élet
Nem enyészet...

Mennyi minden
Van a légben,
Benn a szívben,
Ami véled
Újraéled...

Csodás tavasz!...
Égi vigasz.
Ez mind igaz:
Amíg élünk
És remélünk;

Mi ne féljünk,
Ne remegjünk,
Nem lesz végünk:
Nincs elmulás,
Elhervadás!...

Ez az élet
Rövid élet,
Nem kísértet...
Fenn a mennyben
Lesz új új élet!...

Angyalka.

Irtá: Jolán néni.

Ő volt a legkisebb mennyben lakó kis angyal, társai között. A kis kíváncsinak nevezték el, azért, mert igen szeretett lekukucskálni a földre. Gyakran felkapaszkodott habos báránnyelűk hátára s úgy utazott a föld felett. Lenézegetett a hegyekre, völgyekre, folyókra. Bekukkantott az emberek, gazdagok, szegények otthonába egyaránt. Amint figyelte az életüket, egyre több és több érdeklődést tanúsított irántuk... Addig-addig utazgatott és nézegette az emberek sorsát, amíg egyszer csak könnyes szemmel könnyökölt a fellegekre... Búsongását csakhamar tett követte. Lekérezkedett a földre, hogy segítségére lehessen az embereknek, akiket úgy megsajnál és megszeretett.

Útravalónak egy tarisznya kincset kért a jó Istentől s azzal uccu neki, hamar felkapaszkodott egy barna felleg hátára s onnan nagy kövér esőcseppen leereszkedett a földre. De nem a sárba pottyant Angyalka, ő nem. Fehér rózsza kelyhébe esett. Ott nyomban ki is pihente az út fáradoalmait, elszundikált szépen s napkeltével frissen és tetterészen ébredt.

Nosza hamar... munkára fel! Libegtette kis szárnyait, repült, repült palotába, kunyhóba, mindenüvé s osztogatta kincseit min-

denkinek, aszerint, hogy kinek mire volt szüksége.

A szívtelen gazdagnak érző szívet adott. Az az ember azután nem utasította el magától a szegény kéregetőket, hanem örömmel adott amiye volt mindenből. Boldogította a szegényeket s boldog lett maga is. Mert jó kapni, de még jobb adni. Az ember kétszere-

sen örvend, ha a mások örömet is láthatja, különösen azt az örömet, amit maga okozott.

A sötéten látó ember rózsaszínű szemüveget kapott Angyalkától. Amíg a régi fekete szemüveget hordta, mindég elégedetlen volt. Rossznak tartotta a termést a földjein, irigyeknek a szomszédait, ízetlennek a kenyérét. Még az időjárással sem volt megelé-

gedve soha, mindig csak dörmögött... A rózsaszín szemüveg birtokában pedig vidáman füttyörészett és szépnék látta, jónak látta még magát a vasorrú bábát is.

Igy járt-kelt és osztogatott égi kincseket Angyalka széjjel a világban, azért, hogy mind több és több szomorúságot oszlasson el az emberek között.

Amíg egyszer azután a mi kis bérces hazánkban egy nagyon kedves helyre bukkant Angyalka, olyan bájosra, hogy rögtön szívébe zárta. Nagyon, nagyon megszerette a csodaszép tájat, az aranyos házikót s a benne

lakó családot. Egig érő hegyek alján nagy, lombos fáktól körbezve állt a ház. Mellette csobogó forrás, virágos rét. Udvarán pelyhes csibék, tarka borjú, kis eica s vidám gyerekek voltak. Ruházatuk háziszóttos ing. Láruk meztelen, de őket ez nem bántotta. Fogócskát játszottak s a kacagásuk messzi hangzott. A ház ajtaja nyitva volt, édesanyjuk ki- és bejárt azon. Rőzsét vitt be, tűzre rakta s a száraz rőzse pattogott, csillagokat szórt a szabad tűzhelyen. A víz zubogva főtt a fazékban, sárga málélisztből puliszka készült.

A faluban delet harangoztak s a mezőről jött haza az édesapa. A gyerekek, ahogy meglátták, visongva siettek elébe. Ugráltak fel, úgy fejezték ki örömeiket.

— Mit hozott édesapám?... — kérdezték.

Hozott ürgét, fürgét, kicsi nyulat, pelét, mókust, mit hozott? Madárlátta kenyereket hoztam... Az is jó, az is jó... zengett a kórus s kapkodtak a kenyérmaradék után, amit a

jó apa csak azért nem evett meg, hogy legyen öröme a kicsinyeinek.

Az édesanya ölébe vette a legkisebbik gyereket, aki most ébredt, s úgy jött ki az ura elébe. Az álomtól kipirult arcú kisbaba nagyon édes volt. Az anya megcsókolta s feltartotta az apának, csókolja meg ő is... A gyerekkórus pedig újra zengett. Én is... én is... én is... Mindenik meg akarta csókolni kis testvérét.

Angyalka nézte a jelenetet s azt gondolta magában: Ezeknek nem adhatok semmit... mert mindenük van, amire szükségük van az élet boldogságához. Milyen kedves ez... magam is szeretnék itten gyerek lenni, szülői csókot, testvéri csókot kapni.

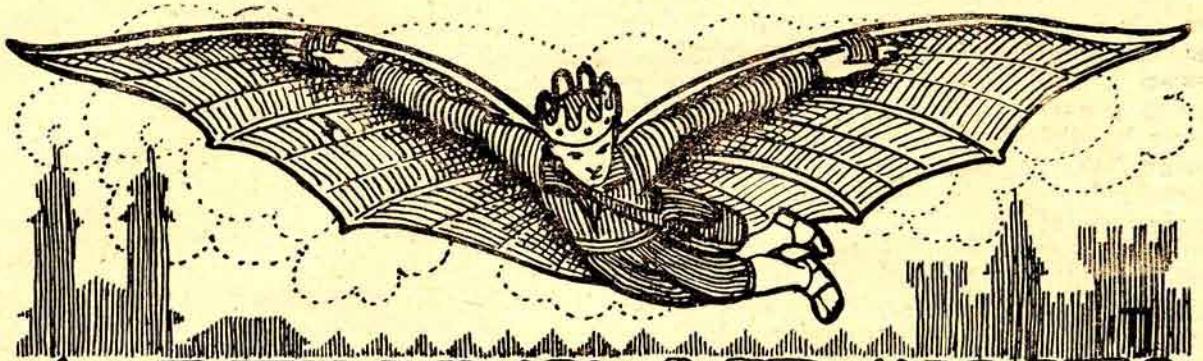
Kétszázhetvenhat székely gyermek kérelme.

Egy megható kérelem érkezett a minap a szerkesztőségünkbe. Kétszázhetvenhat lövétei székely gyermek küldte. A népes iskolának több példányban járt eddig az Új Cimborá. Azonban az elmúlt téli hónapokban tűz pusztított a faluban. A különben is szegény nép még jobban elszegényedett. Nem tudják járattni az Új Cimborát csak egy példányban. Azt is nehezen. De mi az az egy példány, mikor a kétszázhetvenhat gyermek külön-külön mind szeretné elolvasni azt a kis újságot. A szerkesztőség közzé teszi ezt a kérelmet s továbbítja társadalmi életünk vezetőihez, a lap jóbarátaihoz. Olvassák el figyelmesen ezt a kis cikket. Nem egyedülálló ez az eset. Hány olyan iskola van széles Erdélyben, ahol a nyomoruság nem engedi meg még egy példányban sem ennek a lapnak a járattását. Pedig az Új Cimborának ott kell lennie minden iskola könyvtárában, minden iskolás gyermek kezében, jutalomkönyvképpen ezt kellene küldeni a gyermekeknek, hogy minden kicsi fázó, didergő lélek érezze a szeretet összekapcsoló erejét. Érezzék, hogy a nagyok gondjában benne van az ő örömük, az ő szomorúságuk. Mert hiszen egyugyanazon törzs családtagjai vagyunk mindnyájan, kicsinyek és nagyok egyformán.

A kétszázhetvenhat székely gyermek most izgalommal várja, vajjon a ő levelükre megy-e válasz? Akadnak-e az intézményeink, vagy a lap pártfogói, jóbarátai között olyanok, akik havi 17 Leit nem sajnálnak azért, hogy örömet szerezzenek egy székely falú gyermekeinek? Mert ennyibe kerül csupán a lap havi előfizetése.

Én azt hiszem és úgy érzem ezek a drága kicsi székely gyermekek nem hiába írták nekünk a levelüket, — lesznek, akiknek megmozdul a szíve értük...

Telekyné Ferenczy L. Marcella.

A REPÜLŐ KIRÁLYFI NÉPMESE ELMONDJA DEZSŐ BACSI

— Leszállok! — határozta el magát a királyfi. S amint már a tornyok magasságában repkedett, egy óriási kert közepében különös épület keltette fel figyelmét.

Az épületnek csak oldalfalai voltak, vasrácsos ablakokkal s vasajtókkal ellátva, teteje azonban teljesen hiányzott. Milyen furcsa ház ez! Vajjon ki lakhatik benne?

Az óriási kert szélén szerényen húzódott meg egy barátságos, eserépfedeles kis lakóház. Oda szállott le. Szárnyát levette, szépen összehajtogatta, (senki sem mondta volna arról a vászonzsomagó-skáról, hogy repülő szárny), aztán az egészet betette a táskába.

Már késő este volt. Bekopogott a eserépfedeles házba. Nemsokára kijött egy ráncos-képű öregasszony.

Szállást kérnék ma éjszakára! — felelt Aladár királyfi.

— Szállást nem adok. Már többször megjártam a szállóvendégekkel. Többször meglóptak, megkárosítottak.

Aladár királyfi nem győzte eléggé bizonyíttatni, hogy ő nem afféle ember. Neki sok pénze van. A szállásért bőségesen fog fizetni. Ha kell előre fizet.

Erre a vén banya úgy megpuhult, mint az írósvaj. Kivált, mikor meglátta a királyfi csengő-bongó aranyait. Egyszerre nyájas-kedvű lett, s olyan ágyat penderített a vendégnek, hogy abba még a császár is kényelmesen feküdt volna.

Aladár királyfi elküldte az asszonyt vascsoráért valamelyik vendéglőbe. Nemsokára nagy adag pástétommal és marcipánnal érkezett vissza. A tálcán még tokaji bor is volt.

Mikor anyóka vissza akarta adni a maradék pénzt, Aladár királyfi nem fogadta el. Pedig még visszajárt volna egy marknyi ezüst! Így aztán barátságba keveredtek s jóízűen beszélgetni kezdtek.

Aladár királyfi megkérdezte: Micsoda

különös épület van itt a szomszédságban? Nincs teteje, nincs fedele! Én ilyen furcsaságot még soha nem láttam.

— Abban a házban hétszeres lakat alatt Ibolya királykisasszony lakik! — felelte az öreg asszony félig-meddig suttogva. — Ezt a gyönyörű szép királykisasszonyt egy jámbor nevelőnő imádkozni tanítja. Abba a házba idegennek belépni halálbüntetés terhe alatt tilos. De nem is lehet oda bejutni. Zártabb, mint a legszigorubb zárda. Csak egyedül annak a jámbor nevelőnőnek van kulcsa a hétszeres lakathoz.

— Én oda kulcs nélkül is bejutok. Okvetlenül meg akarom ismerni Ibolya királykisasszonyt! — felelte Aladár királyfi határozottan.

Másnap reggel Aladár királyfi egyenesen Ibolya királykisasszony nappali szobájába repült be. El lehet képzelni, hogy a váratlanul betoppant csodálatos vendég milyen meglepetést okozott. De a királykisasszony nem ajúlt el ijedtében, hanem puskájához kapott, hogy a tolakodót lelője. Midőn azonban Aladár királyfi mosolyogva bemutatkozott, mint a levegő királya, (persze azt nem árultea el, hogy ő Solyom király fia), azt is mindjárt sebtében előadta, hogy nőülni akar, s feleséget keres magának. Ibolya királykisasszony rögtön megszelidült, kivált mikor alaposan szemügyre vette Aladár daliás termetét és szép férfias arcát.

Mindketten egyszerre lobbantak szerelemre, mert hogy éppen egymáshoz illettek. Alig váltottak néhány szót, máris elhatározták, történjék akármilyen, de ők egymáséi lesznek, csak ásó-kapa választhatja el őket. Aladár kész volt, hogy a királyleányt azonnal kiszabadítja a fedél nélküli házból, szépen hazaviszi, s otthon megesküsznek egymással.

— Jaj be jó lesz! — tapsolt Ibolya királykisasszony örömeiben.

De megszöktetésére már nem volt idő, mert zörgött az ajtólakat, a nevelőnő kulcsa már csikorgott a zárban. Ibolya kétségbeesetten az ajtóra vetette magát, hogy megátolja a nevelőnő bejövetelét. Sebtében lehullott ballábáról gyémántos cipője. Nosza Aladár felkapta, zsebrevágta, s aztán drága zsákmányával a szomszéd szobába rohant. Magára rántotta a szárnyakat. Hipp, hopp, nem telt el egy szempillantás, már künn volt a tető nélküli házból. Szerencse, hogy a házat nagy fák vették körül. Senki sem vette észre, hogy hol járt. Lenn a kertben szárnyait összevonta, s feltűnés nélkül szállására hazament.

A nevelőnő hiába volt jámbor asszony, szigorúan kérdőre vonta a remegő Ibolya királykisasszonyt: — Ki járt itt? Férfi hangot hallottam! Csizmás lépteket hallottam! Hogy jöhetett ide be emberi lélek?

Ibolya zavartan nézett maga elé.

— S hol a gyémántos félcipő ballábáról?

Ibolya csak most vette észre, hogy egyik gyémánt cipellője valóban eltűnt. Keresték, kutatták a szobában. De hiába! Más nem vihetett el, mint a titokzatos jövevény. Csak hogy a világnak nincs olyan drága kincse, amelyért Ibolya szerelmesét elárulta volna. Tudta, hogy ezzel a halálba kergetné.

Mivel a nevelőnőnek minden vallatása hasztalan volt, a hétszeres lakatot ismét rázárta a királykisasszonyra, aztán egyenesen Kaba királyhoz, Ibolya édesapjához ment kihallgatásra. Sírva panaszkolta el, hogy Ibolya királykisasszonyt az imént egy rejtélyes férfi látogatta meg. Nem tudja, ki lehetett? Azt sem, hogy miként jutott be a házba. Csak elég az hozzá, hogy a királykisasszony egyik gyémántcipőjét ellopta.

Jucika meg a róka.

— A kicsinyeknek. —

Róka koma hova szalad kelmed?
 Mi az, amit maga előtt kerget?
 Ni, a szomszéd búbos tyúkja,
 Hogy oda van szegény!
 Róka koma, nem is tudtam,
 Hogy kend ily rossz legény!
 Irgum-burgum, hordja innen magát,
 Elkerülje a baromfi-tanyát.
 Menjen vissza az erdőbe
 És ne lopjon kelmed:
 A jó Isten mindenkinek
 Rendel ám ételmet.

Landtné-Ady Mariska.

Tavasszal.

Irta: Móráné Ósz Rózsa.

Besütött már a napsúgár,
 Szép tavaszi reggel,
 Vig cimborák, keljünk mi fel
 Friss dallal, jó kedvvel.

Ma érkeztek meg a fecskék,
 A golyák itt vannak.
 A háztetőn, a kéményen
 Fészket javítgatnak.

A bokorban kicsi rügyek
 Vigan kandikálnak,
 Harangoz már a hóvirág
 Lepkének, bogárnak.

Rendezzünk gyermekelőadásokat!

Ha műsorunkat összeállítottuk, s az idő eléggé felmelegedett, az előadást a szabadban is megtarthatjuk. Akár otthon az udvaron, a kertben, vagy az erdőben, kirándulás közben. Ilyen esetekben legalkalmasabbak előadásra a szép versek, kedves dalok és rövid színdarabok.

Az Új Cimbora alábbi könyvjegyzékéből kiválogathatjuk az alkalmas könyveket:

	Lei
Benedek Elek: Gyermekszínház (19 színdarab) — — — — —	25.—
Szeressük Édesanyánkat. (Anyák-napi színdarabok) — — — — —	20.—
Nemes Elemér: Daloskönyv (kottával)	20.—
Seprődi János: Eredeti székely dalok (kottával) — — — — —	50.—
Csűrös Emília: Gyermekszíndarabok és köszöntők — — — — —	60.—
Gyallay Domokos: Szavalókönyv. (Versek minden alkalomra) — — — — —	20.—
Ferenczy L. Marcella: Mindentudó könyv — Az öreg tanító háza (Gyermekszíndarab) — — — — —	20.—
— A tündérek békekonzferenciája —	20.—
Székely Miklós: Kis János szenvedései (Gyermekszíndarab 3 felv. 8 leány, 10 fiú szereplő és számos mellékszereplő)	20.—

Az itt felsorolt színdarabok és verseskönyvek megrendelhetők az Új Cimbora kiadóhivatalában, úgy, hogy a pénzt előre postán feladjuk és a szelvényre felírjuk a szükséges könyvek címét. A pénzüsszeghez még külön 5 lejt adjunk hozzá postaköltségre.

A kiadóhivatal címe: Új Cimbora Cluj, Str. Baron L. Pop 5.

Az anya szíve.

Kis színdarab Anyák napjára.

Irta: Károlyi Lajos.

(Próloga függöny előtt. A függöny, vagy a szín mögött van elhelyezve a kar.)

PROLOG:

*Egy bús mesét mondok el néktek...
Kérlek, nehogy zokon vegyétek.*

*Ha fáj a szíved, mert üt az óra
És nincs anyád már virradóra,
Ha nincsen az, aki szeret:
A mese még igaz lehet.*

*Halljátok hát a kis mesét...
— Kússa sorok itt szeretszét —
Könnytelt szemmel mondom el én:
Egy bányász élt éjjel ölen.
Volt neki egy kicsi fia,
S szíve virága: Marika.
Két kis gyermek és semmi más.
— Oh, ebben a feltámadás. —
Asszonyát elvesztette rég...
— És oda lent van a bányamély...
Dalolva megy a föld ölébe:
Lásd, ez a bányász sorsa képe.*

(A függöny mögött felhangzik a kar:
Szerencse fel, szerencse le...)

PROLOG:

*És hogyha jön a piros reggel,
— Madár a réten nagy sereggel, —
A két gyermek otthon marad,
A lány lepke után szalad.
És Jancsika, ő már tíz éves,
Nemsokára az életé lesz,
Arra gondol buksi fejével:
Mit hoz rájuk a banya-éjjel?
Óh, de előtte áll a kép,
Az anya-ajka mondta szép...
És hallik lelke mélyén átal
A bányász-nóta. Szárnyal, szárnyal.*

(A kar: Az előbbi dal második versszaka:
Nem kincs után sovárgok én... Közben a
prólog eltűnik. A függöny szétfut. Egyszerű
szegényes szoba. Középen asztal két székkal.
Az asztalon két pohár, bennük virágeszék.
Aztán könyvek, írószerek. A háttér közepén
felállított állvány van, amely egy zsinórral
kétfelé húzható függönnyel van eltakarva.
Az állványon egy idealizált, kedves mosolyú
anyakép.)

JANCSIKA:

*Marika, édes kicsi szentem,
Mikor tegnap virágot szedtem
Ott lenn a nótás völgy ölen:
Édesanyámat láttam én.
Fehér ruhája int felém...*

MARIKA:

*Jancsikám, ép így jártam én...
Mosolygott, mint egy édes álom...
Óh, az anyámat várom, várom.*

JANCSIKA:

*Kicsi testvér, hiába várod,
Az életet csak egyedül járod,
Nincs aki fogja kis kezed:
De ne félj, én veled leszek.*

MARIKA:

*Tudom, tudom, lesz még tavasz,
Mikor a tél már nem havaz...
Napsugár jön, ibolyát hoz...*

JANCSIKA:

*Hanem valami úgy kínoz...
Sötét sejtés fellege száll...
Reám talál, reád talál.*

(Orgona szól, valami bús dalt játszik. A
két gyermek összebújva ül, mint két fázó
madár.)

MARIKA:

*Kicsi bátyám, fáj ez az ének.
Fázik a lelkem, félek, félek.
Mintha éjjel szakadna ránk...*

JANCSIKA:

*Marikám, mert nincsen anyánk.
Nincs, aki minket ápol, gondoz,
Aki gondot fűz ezer gondhoz,
Aki simogat bársony kézzel,
Betakargat, ha fázol éjjel.*

MARIKA:

*Ezért fáj az én szívem látod.
És éjjel, mikor álmod látod,
Dal önti el a vágyó számat:
Csókkal csókolom az anyámat.*

JANCSIKA:

*Hej, az az álom Marikám,
Tündér-királyfi paripán,
Ami elvisz egy csodás világba,
Hol virág nyílik arany pohárba.*

MARIKA:

*Hogyha még egyszer eljönne hozzám,
Szívem, a lelkem mind neki hoznám,
Csókolnám hosszan, boldogan...
De ez az álom,
A boldogságom
Úgy érzem mind, mind oda van.*

(A háttér megvilágosodik. Feltűnik az angyal. Fehér ruhában. De szárny nélkül. A két gyermek összebújik.)

ANGYAL:

*Miért vagytok úgy összebújva,
Te kis leány, te kis fiú?
Miért, miért e néma bánat?
A lelketek mért szomorú?
Mert árvák vagytok? Mert nincsen az,
Aki szeressen ezután?
Letörve vagytok, mint a virág,
Te kis fiú, te kis leány?
Gyermek-szemetek könnybe lábbad,
Gyermek-arcotok sírva sápad,
Gyermek-szívetek félve dobog,
Gyermek-lelketek árván zokog...
Ne féljete. A nagy sötét,
Ami most itt ül szertesztét:
Semmivé lesz, mint régi átok,
Ha rátok mosolyog anyátok.
Piros virág alatt csöndben alszik...
Szíve dobogása ide hallszik.
Tiétek a szíve, az imája,
Galambfehér lelke, csókos szája.
Csak tírátok gondol: végig, végig,
Szeretete felcsap, fel az égig.
Mert ő vigyáz, mert ő szeret,
És letörli a könnyeket...
Mariskáját elringatja,
Jancsikáját csókolgatja...
Ne féljete, ne féljete,
Szomorú árva gyerekek.*

(Az angyal odamegy a gyermekekhez. Atöleli őket. Rámutat a virágcsokros poharakra, amit a gyermekek felvesznek. Odavezeti őket a lefüggönyözött állványhoz. Annak a zsinórját meghúzza. Előtűnik az anyakép. A gyermekek a kép előtt meghajlanak s a csokor virágot a kép elé helyezik. Mozdulatlanul állnak az ének elhangzásáig.)

KAR:

*Te vagy uram az árvák atyja,
Jóságod a hajnal mutatja,
Mely rózsásan jön fel az égre,
Csókkal borul az árva népre.*

(Ének közben a függöny összeszalad.)

Kis cimborák a képkiallításon.

Az elmúlt szombat délutánok egyikén a szerkesztő néni elvitte a találkozóra összegyűlt kis cimborákat a vármegyeház termében rendezett képkiallításra. Még sohasem voltak ilyen kiállításon a gyermekek. A kiállítást rendező festőművész: Székely Erzsébet, nagyon kedvesen fogadta a kis apróságokat:

— Nézzétek meg jól a képeket, aztán mondjátok meg, kinek melyik tetszett legjobban.

A gyermekek szétszéledtek a teremben s nagy komolysággal kezdték figyelni a képeket. Egy jó negyedóra múlva kezdtek visszazálingózni, s a szerkesztő néni és a festőművész néni előtt sorra megmondták a véleményüket, kinek melyik kép tetszett legjobban. A felnőttek érdekesen figyelhették meg a gyermekek bírálatát. Azok a gyermekek, akik képkiallításra sohasem voltak, művészetről soha nem beszélt előtük senki, ösztönösen a legértékesebb munkákat találták legszebbeknek. A fiúknak általában „Az épülő ház“ e. kép tetszett legjobban. A nagyobb leányoknak egy csendélet s egy néger leány. A kicsinyeknek egy románruhás leányka babával. Egy párnak tetszett a kalotaszegi viseletet ábrázoló kép. Az egyik legszebb kép, amelyről a hivatalos kritika is elismerően írt később, „Leány a macskával“, kivétel nélkül minden gyermeknek tetszett. Amikor a II. elemista Menyus barátomat megkérdeztem: megtudnád-e mondani, hogy miért tetszik neked ez a kép? — azt felelte egyszerűen és tömören: — Azért, mert szép!

A festőművész maga is meglepődött, hogy a gyermekek ítélő, bíráló képessége a művészi szép és értékes elbírásánál, ha ösztönösen is, de helyes és egészséges irányban nyilvánult meg. S mint művészen az a nézet alakult ki, hogy a művészet ismeretére, megszeretésére, a művészi alkotások megbecsülésére már gyermekkorban nevelni kell az embereket.

T.

Humor.

Bíró (a törvényszéken): Átlátod, hogy helytelenül cselekedtél, amikor a disznót elloptad?
Cigány: Igen, tekintetes bíró úr, de nem gondoltam, hogy a bibás visítani fog...

A KORONÁS KICSI KIGYÓ

MÉG A KIGYÓBŐRBE KÖTÖTT HÉT TITKOS KÖNYV

IRTA : TELEKYNÉ FERENCZY L. MARCELLA.

— Székely népmese után —

Másnap kezdődött a legény szolgálata. Bevezeti a kastély gazdája a könyves szobájába. Na az is egy csoda szoba volt. Teleszele a földtől a padlásig könyvekkel. Zöld, piros, fekete, barna, lila, kék, arany meg ezüst kötésű könyvekkel. Szébbnél-szebb könyvek kerültek a legény szeme elé, szinte szédült és káprázott bele a szeme, mikor a tenger sok könyvet meglátta.

— Jaj, uram teremtöm, hogy fogom én ezeket mind végig kiporolni s minden könyv lapját végig kefélni? Ha két életem volna, az sem lenne elég, amennyi teméntelen könyv ebben a szobában van — gondolta a legényke.

Mindennap száz könyvet kellett napkelétől napszálltáig laponként végigkefélni, hogy, amennyi egy porszem, annyi se maradjon benne, mert akkor vége a legényke életének.

Kezdi a legényke a munkát, veszi az első könyvet, kutyabőrbe volt kötve, keféli a lapokat. Hú, mennyi por volt a lapok között! Csakúgy füstölt. Pont háromszázhatvanöt lap volt a könyvben, mire végigkefélte csaknem délidő lett. Elbúsulja magát erősen a legényke, hogy így ő három könyvet se porol ki napszálltáig, nem százat s akkor vége az ő fiatal életének. De már mit csináljon? Ha „át“ mondott, „bét“ is kell mondania. Veszi a másik könyvet. Szamárbőrbe volt kötve. Kinyitja, porolja. Még több por volt benne, mint az elsőben. Ebben is háromszázhatvanöt lap volt. Jó délután lett, mire kiporolta.

— Isten veled világ! — gondolta nagy bánan. Még három könyvet se tudok kiporolni estig, nem százat. De azért csak kezébe vette a harmadik könyvet is. Ez kigyóbőrbe volt kötve s aranykapocs volt rajta. Hát ahogy kinyitja a legényke, csak kiugrik belőle egy koronás kicsi kigyó. A legényke utána kap s ügyesen a tenyerébe zárja.

— Jaj, jaj, jaj, kegyelmezz az életemnek

ember fia! Nem bánod meg, ha elengedsz! — Sírt, jajgatott a kicsi kigyó, tisztára úgy, mintha emberi hangon sírt volna. Még a szeméből is igazi könnyek peregtek le. Megsajnálta a legényke a kicsi kigyót.

— Ő nem bántott engem, ejsze én mér bántsam ötet — gondolta s szétnyitotta a tenyerét. Boldogan siklott ki belőle a koronás kicsi kigyó.

— Jótett helyébe jót várj! Nem vetted el az életemet, így én is jót teszek veled. Figyelj ide! Az én apám egy nagyhatalmu tündér. Ennek a könyvtárnak őrző szelleme. Ő őrzi az összes tudományokat, amelyeket a könyvekbe zártan ebben a könyvtárban összegyűjtöttek. Vannak tudományok, amelyeket minden ember megtanulhat, de vannak olyan tudományok, amelyek nagy titkokról beszélnek, aki ezeket tudja, az minden hatalmat, kincset gazdagságot megszerezhet magának. Épp ezért nem is szabad tudomást szerezni róluk minden embernek. Csak azok jutnak e titok birtokába, akik a varázsszavakat ismerik. Én neked most elárulom ezeket a varázsszavakat. Jól jegyezd meg őket, ne hogy elfelejtsd.

— Irgum, burgum dikkendárum. Ha ezeket a szavakat háromszor elmondod, én azonnal itt termek és segítségedre leszek neked.

— Most csak azt mondd meg még, kedves tündér, hogy poroljam én ki mindennap a száz könyvet s a száz könyvnek minden lapját külön-külön? — kérdezte a fiú.

— Mondd el háromszor a varázsszavakat s üss rá jól a könyvre, úgy kirepül belőle minden porszem, hogy még nagyítóval sem talál benne senki még egy szemet sem.

Még azt is elárulom neked, hogy a legfontosabb titkok a kigyóbőrbe kötött könyvekben vannak. Hét ilyen könyvet találsz összesen. Olvasgasd el őket, de soha három lapnál többet egyszerre el ne olvass, mert, ha ennél

többet olvasol, az csak ártalmadra válik. A te gazdád is ezekből a könyvekből tanulta a titkos tudományát. De ő többet olvasott el három lapnál egyszerre s azért ő neki csak addig van ereje a titkos tudományok felett, amíg bejár ebbe a könyvtárba s a kigyóbőrbe kötött könyveket olvassa. Amint valaki kizárja a könyvtárból, egyszeribe elveszti az emberek s állatok felett való hatalmát, olyan lesz csak, mint más rendes emberek.

A legény megköszönte a koronás kicsi kigyó jó tanácsait. Kereste, hogy hol van, de már nem látta sehol. A könyvek között eltűnt. Felvidulva vette a kezébe a következő könyvet, csak annyit mondott háromszor:

— Irgum, burgum dikkendárum! — s jó nagyot ütött a könyvre. Egyszeribe kirepiült belőle minden porszem. Micsoda? Mire napszállta lett mind a száz könyvet istenesen kiporolta a székely legényke.

Jött a gazdája, hogy lássa, jól végezte-e a dolgát?, mert, ha nem, az életének vége. Minden könyvet, minden lapot külön-külön megnézett, nem talál-e valami hibát? De akár-hogy kereste, egy porszem, annyit sem talált a könyvek között.

Másnap megint kezdte a legényke a munkát. S olyan ügyesen dolgozott, hogy mire delet harangoztak, kiporolta mind a száz könyvet. Akkor jóízűen megebédelt, elővette az első kigyóbőrbe kötött könyvet s elolvasta belőle az első három lapot. Először nem értette, olyan tudományosan volt leírva. Újra elolvasta s megint újra. Mire napszállat után jött a gazdája, rendben állott mind a száz könyv. Csak csóválta az úr a fejét, nem értette, hogy tudja ez a legényke olyan ügyesen végezni a dolgát. Hiába akarta hibában találni, nem talált még egy porszemet sem. Arra meg éppen nem gondolt, hogy a legénykének még olvasásra is maradt ideje.

Na, mikor letelik az esztendő, kéri a legény a bérét. Azt mondja a nagy úr:

— Látom, ügyesen végezted a dolgod, maradj még nálam egy esztendeig.

Arra gondolt, hátha egyszer mégis hibában találja s akkor elveszi az életét, s így nem kell neki a bérét kiadni. Mert hiába volt olyan sok kincse, jószága, mástól mégis sajnált egy lyukas krajcárt is.

A legényke szívesen maradt, mert úgy érezte, hogy amióta a kigyóbőrbe kötött titkos könyvből olvasgat, mégegyszer olyan okos, mint azelőtt volt. Csakhogy nem mutatta, nehogy gyanut fogjon a gazdája, hogy a féltve őrzött tudományokat dézmálgatja.

A második évben sem talált semmi hibát az úr, bárhogy is keresett. Marasztalta hát a legénykét még egy évre. Maradt is az szívesen, mert, ha eddig okos volt, most háromszorta többet tudott. S még volt három könyv, amit nem olvasott el.

A harmadik évben minden este külön-külön is megvizsgálta a száz könyv minden lapját az úr, nem maradt-e bennük csak egy porszem is. Mindenképpen hibában akarta kapni a fiút, aki immár szépen felserdült s olyan derék, ügyes legénnyé vált, hogy ugyan kereshették hét megyében is párját. De bárhogy is kereste, azt az egy porszemet sem találta meg. Mérgelődött épp eléggé, hogy ez a székely legény kifogott rajta.

Mikor letelt a harmadik esztendő s az utolsó kigyóbőrbe kötött könyvet is elolvasta a legény, előállt, hogy ő most már kéri a bérét, mivelhogy tovább semmi képpen nem marad. Ha eddig okos volt a sok tudománytól, most hétszerte olyan okos lett, gondolta megél ő már az esze után is.

— Hátha nem maradsz, nem maradsz, kiadom a béred, de előbb küzdjünk meg, — mondta az úr.

— Jó, — egyezett bele a legény, — küzdjünk meg s aki győz, azé lesz itt minden.

Beleegyezett könnyen az úr, mert biztosra vette, hogy ő fog győzni. Befordul a fegyveres szobába s nagyhirtelen vaspáncélt ölt magára s föléje veszi a rendes ruháját, hogy ne is sejtse senki, hogy rajta páncél van. Befordul a székely legény is a hálókamrájába s egy csihánból font páncélt vesz fel magára, aztán összecsapnak. Fényes kard villogott mindkettőjük kezében. Ha jól forgatta az úr a kardot, a legény is ugyan állta a helyét. Csak úgy döngött alattuk a föld.

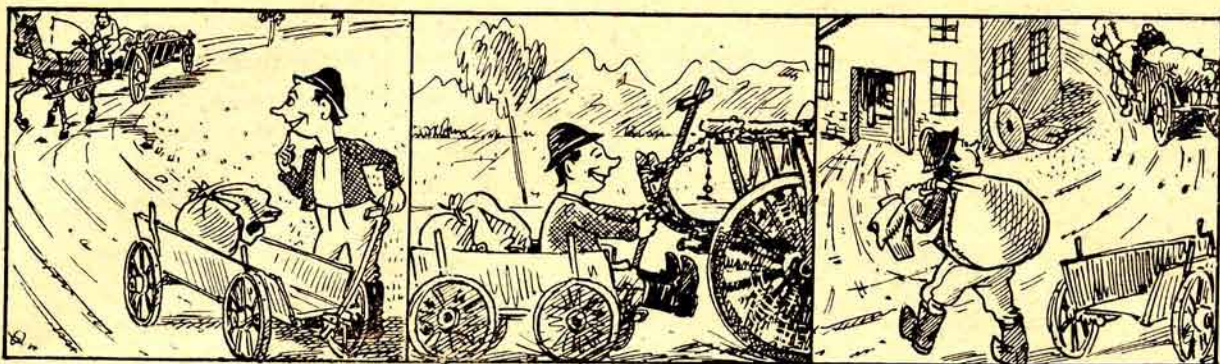
A legény azért állta úgy a helyét, mert mind a hét kigyóbőrbe kötött könyvet elolvasta s így a titkos tudományokból többet tudott már, mint a gazdája. Azért vette fel a csihánból font mellényt is, mert tudta, hogy aki azt viseli, azt senki le nem győzi. S valóban a csihánból font páncélnak nagyobb ereje is volt, mint a vaspáncélnak, mert egyszerre úgy odateremtette a legény a kastély urát, hogy az nagyot nyekkent s elterült a földön, mint egy béka.

— Legyőztél legény, legyőztél! — legyen minden kincsem, jószágom a tiéd, csak az életemet hagyd meg, — könyörgött a legénynek.

A legény hát meghagyta az életét, nem ölte meg. De ezentúl megfordítva lett minden. A szolga lett az úr, aki parancsolt s az úr a szolga. De az új uraságnak volt esze, bezárta a könyves szobát és nem engedte be a szolgálját, sem senki mást, nehogy ő rajta kívül más is megtanulja s túltegyen rajta a tudományban.

Am az új uraság nem volt sem zsugori, sem fősvény. Adott mindenkinek, akinek szüksége volt rá. Mondják, hogy a keresztúri templomot is ő építtette. Igaz-e, vagy nem? Ezt csak ő tudná igazán megmondani.

Humoros kép.

Kis cimborák! Irjátok meg ügyesen a fenti kép szövegét és küldjétek be a szerkesztőségbe.

Madár-óra.

A madarak különböző időben ébrednek és eszerint más és más időpontban kezdik el az éneklést. Ezen az alapon nagyon jól meg lehet határozni, hogy hány óra van. Gazdák, erdészek, természetjárók gyakran kerülhetnek abba a helyzetbe, hogy órájuk megáll, vagy elromlik és nem tudják a pontos időt megállapítani. A madarak megszólalási idejének ismerete ilyen esetekben jó alapot szolgáltat az idő pontos meghatározásához. Különösen akkor válik pontossá az ilyen időeghatározás, hogyha előzőleg néhányszor órákat összehasonlítottuk azzal az időponttal, amikor valamelyik madár megszólalt. Ezt az időpontot ugyanis a földrajzi fekvés és kisebb mértékben helyi körülmények meglehetősen befolyásolják. Egy kis gyakorlati megfigyelés azonban sokat segít ezen a bajon, sőt a komoly hibákat teljesen kiküszöböli. Az alábbi táblázat megfelelő megfigyelés után alkalmas arra, hogy az időt a madarak ébredése alapján csaknem pernyi pontossággal meg lehessen állapítani. De minden előkészület nélkül is, negyed-fél óras eltéréssel kitűnően felhasználható szükség esetén, a szabad természetben az idő eléggé pontos meghatározására.

A madarak közül a gyönyörű hangú fülemile a legfrissebb. Éjfél felé már dalol. Fél egy óra tájban már a pinyók is énekelnek. Fél kettőkor megszólal a papfülemile, és fél három óra tájban a fürj. Három órakor dalolni kezd a rozsdafarkú madár és fél négy órakor ébred a vörösbegy. Négy órakor már vígan fütyürész a fekete rigó, fél ötökör ébred meg a cinege s öt órakor már a lusta veréb is csiripelni kezd.

Ha ezt a sorrendet és időbeli különbséget megjegyezzük, soha sem kerülünk abba a

helyzetbe, hogy, ha óránk elromlik, ne tudjuk megállapítani a megközelítőleg pontos időt.

Könnyítésül szolgáljon az alábbi táblázat:

Óraker	Melyik madár szólal meg?
24	— Fülemile
1/21	— Pinyóke
1/22	— Papfülemile
1/23	— Fürj
3	— Rozsdafarkú
1/24	— Vörösbegy
4	— Fekete rigó
1/25	— Cinege
5	— Veréb

A madarak ébredése és dalolásuk kezdete a nap első negyedére, tehát csaknem megbízható órabeosztást ad. Ezért a madár-óra feltétlenül alkalmas arra, hogy szükség esetén mint az óra pótlója az idő méréséül szolgáljon. Olyan esetekben, mikor kényszerhelyzetbe kerül valaki és nincs szüksége az időnek pernyi pontossággal való tudására, a madár-óra pótolja a legfinomabb svájci órát is!

Feri bácsi.

Baróti előfizetőinkhez!

Örömmel üdvözljük az Új Cimborá új baróti előfizetőit és kérjük, hogy maradjanak meg minél hosszabb ideig előfizetőink kiterjedt táborában.

Kívánságaikat teljesítettük és az ingyen mintaszámokat elküldöttük azoknak, akik kérték. Ott, Benedek Elek hazájában, minél több barátunk kell, hogy legyen, akik nemcsak előfizetésükkel, de tanácsaikkal is támogatják a lapot, sőt azzal is, hogy másokat meggyőzzenek kedves táborunk számára.

Nagyobb gyermekeknek és szülőknek.

Irta: Teleky Dezső.

A **kenyér** címmel jelent meg március elseji számunkban egy nagyon szomorúhangú vers, mely erősen kihangsúlyozta, milyen káros ható bűn a lelketlenség, mely még halálba is kergetheti az elkészerített embert. Kivált a szegényekkel szívtelenül bánni, égbekiáltó vétek!

A versben elmondott gyászos eset megtörténhetett. (Napilapokból ehhez hasonló eseményt bármelyikünk olvashatott.) Okulásul **A kenyér** című versből annyit tanuljunk meg, hogy szeresd embertársadat, még ha nyomorúttól szegény is, sőt éppen a nyomorúkat kell szeretnünk, irántuk kell részvétet tanúsítanunk Jézusunk nevében, aki különösen a szegények és elnyomottak érdekében jött e világra, s aki tiszta ártatlanságában, szenvedéseinek béketűrő elviselésével örök példát mutatott, miként kell az élet legnagyobb nehézségeit, lelki és testi fájdalmait Isten gondviselésében bízva, nyugodtan el-tűnni.

Az említett vers Pistikéje ágrólszakadt szegénynek érezhette magát. De mégsem volt oka a kétségbeesésre. Az ilyen kétségbeesett lélek, minket Cimborákat legfeljebb elszomorít, hogy ilyen gondolkozású gyermekek is létezhetnek ezen a Földön, azonban velük sohasem rokonszenvezhetünk! **Mi az önfeláldozó, erőslelkű, istenfelő gyermeket tartjuk példányképnek!** A kétségbeesés a hitetlenség eredménye. A hitetlenség lelki gyengüléssel jár. A gyenge pedig gyáva szokott lenni! Vagyis a kétségbeesés hitvány gyávaság!

Mi erdélyi magyar Cimborák **A kenyér** című versből **csak annyit** akarunk tanulságul levonni, hogy szegény embertársainkat, ha módunkban van, anyagiakban is segítenünk s támogatnunk kell! Ne mérlegeljük soha, hogy az illető megérdemli-e? Mert az egyedüli mérlegelő csak a jó Isten lehet. Te, kedves Cimborám, csak tégy jót mindenkivel, aki erre megkér, vagy akit megszánsz. Sokszor egy vigasztaló szó, vagy a tikkadt ajaknak egy pohár friss víz, az Isten előtt is megjutalmazandó jótéteménynek számít.

Aki pedig szegény, sohasse essék kétségbe! Mert Isten a szegényeket kiválóan szereti. Erre tanít a Szent Biblia, s erre figyelmeztet az Uj Cimborá is számos versével és elbeszélésével.

Kedves gyermekeim, csak szeressétek a munkát! Legyetek tisztességesek, szorgalmasak, elégedjétek meg a kevéssel is, és meglesz a mindennapi kenyér. A törekvő szegényemberekből fejlődnek ki a legéletrevalóbb családok, akiket igazán nyugodtan boldogíthat a munkától megszentelt kenyér.

Tél múltán.

*A tél múltán érzem, érzem,
Itt van, eljött a tavasz.
A fák boldogan nyújtóznak,
Hogy nőjenek egy araszt.*

*Az utcákon enyhe, kedves
Tavaszi szél lengedez.
A mennyei dunyhák hava
Napról-napra tűnedez.*

*Ibolyácska a föld alól
Kidugja bájos fejét.
Nemsokára szín és illat
Lesz a most még sáros rét.*

*A nap ragyogva kacag rám,
Elűzte már a telet...
Végre, végre megérkezett,
Itt van, itt a kikelet!*

Sch. Sillay Erzsébet.

Számtanóra.

— A kicsinyeknek. —

*Öreg Cirmos nagyapóka
unokái tanítója.
Cila, Cila jó gyerek,
óra alatt nem nevet.
Számológép elé állnak,
már húszig is elszámolnak.
Úgy fújják az egyszeregyet,
szinte-szinte berekednek.
Cirmos kérdi: kétszer kettő?
Cila vágja: tizenkettő.
Csak mosolygott nagyapóka,
az ilyenhez meg van szokva.
De odább egy kis egér
nevet, ahogy belefér.
Felugrik a két tanítvány,
szól az egyik: ott a hitvány!
Másik mondja: ide tért!
Igy az óra véget ért.*

Sarka Lajos.

Ki nem ismeri még Dugó Danit?

Dugó Dani kedves kis csavargó figura. A jó gyermekeknek legjobb barátja. Valamikor régen néhány használt dugóból készítették. Aztán egy jó tündér pajkosságból lelket adott neki. Azóta Dani egymásután követi el különféle pajkosságait, de ezzel mindig csak a jó gyermekeket segíti, akik valamiben szükségét szenvednek. Pénzt szerez a szegényeknek, ételt visz az éheseknek és orvosságot ad a betegeknek. Kalandjaiban sokszor az állatokat is segítségül hívja, akik szívesen támogatják a kis Danit.

Dani levelet írt most a kis cimborákhoz, melyben bemutatkozik mindenkinek. A levelet itt közöljük:

„Kedves uj Cimborák!

Ti azért is uj cimborák vagytok, mert az „Uj Cimborá“ gyermeklapnak vagytok az előfizetői, de azért is, mert nemsokára az én uj cimboráim is lesztek kalandjaimban.

Ha azt akarjátok, hogy mindenkire elmenjek, gyorsan gyűjtsetek sok előfizetőt, mert akkor a szerkesztőség ad sok pénzt az utazásra. Ha valaki közületek két uj előfizetőt szerez, akkor egy nagyon szép képeslevelet küldök a címére. Ha tehát találkoztok barátokkal és jó ismerősökkel, beszéljétek rá, hogy hamar fizessenek elő az Uj Cimborára. Az előfizetési díjat küldjétek is be mindjárt a szerkesztőségbe. Akkor is küldök könyvet, ha csak egy előfizetőt szereztek, de abban nem az én kalandjaimról mesélek.

Annnyi könyvet hoztam most, hogy mindenkinek jut belőle, — ha nagyon siet! Ne késtelkedjétek tehát!

Azt is megsughatom, hogy nagyszerű meglepetéseket tartogatok arra az időre, amikor majd személyesen megyek el hozzátok.

Minden új cimborát szeretettel ölel a viszontlátásig

Dugó Dani.“

Na gyerekek, aki most igyekszik és új előfizetőket gyűjt az Uj Cimborának, olyan pompás meséskönyvet kap teljesen ingyen, ajándékba, a Dugó Dani sajátkezű aláírásával ellátva, hogy bárkinek büszkén megmutathatja!

Előre tehát gyerekek!

A kiadóhivatal és szerkesztőség címe: „Uj Cimborá“, Cluj, Str. Baron L. Pop 5.

Aki az „Uj Cimborá“-nak új előfizetőket szerez, az alábbi pompás, képes, meséskönyvek közül kap ajándékot:

1. Dugó Dani a nagyvárosban. Kópéságok az utcán, háztetőkön és az állatkertben.

2. Dugó Dani az építőmester. Dani koma nagyvárost épít.

3. Dugó Dani titkos úton. Ebben a könyvben Dani detektívnek áll be és kalandon megy keresztül.

4. Dugó Dani a tengerjáró. Dani messze országokba utazik, a tengeren és a tengerparton.

5. Kancsal Márton szerencséje. Pompás magyar meséskönyv.

6. A köszív és más mesék. Titokzatos keleti történetek.

7. Az ezüstpagoda. Csodaszép tündérmesék.

8. Verses mesék kicsinyeknek. Hófehérke és a többi vidám és kedves mese versben.

Az első négy könyvből két előfizető szerzéséért küldünk egyet ajándékba, a másik négyből pedig már egy új előfizetőért is adunk egyet. Amikor az előfizetőket beküldítetek, írjátok meg, hogy melyik könyvet küldjük.

„Uj Cimborá“ szerkesztősége
Cluj, Strada Baron L. Pop 5.

Az előző számunkban közölt „A fehér bárány regéje“ című szindarab énekköltője.

Hallod? Csilingel a szívem...

Hallod? Csilingel a szívem... Hal-lod?

Hív-dze-kal sú-ven. Ex a bus-ve-t nó-tá-sá-ja:

Fehér bárány muzsi-ká-ja.

Kút, kút, gémes kút...

Kút, kút, gémes kút. Fű közt farka bogár fut. Vi-cá-gos

ágon, pi-cos vi-cá-gon Kaca-gó ró-ta

a sí-vedbe jut. Buzángka tán-cot kopo-gost,

csengő: Mosolygó kis lány co-po-gost. csengő:

Kút, kút, gémes kút: Fű közt farka bogár fut.

Ahogy kis cimboráink írnak . . .

Kedves Marcella néni!

Már rég készülök én is ezzel a bemutatkozó levéllel. De nem volt olyan fényképem, amit elküldhettem volna, azért késtem eddig. Az én nevem Szalma Magduska. A balavásári

ref. elemi iskola III-ik osztályába járok. Mindig türelmetlenül várom az Uj Cimborát. Az unokatestvéremmel: Kónya Babucival együtt sok szerencsét és boldogságot kívánunk Marcella néninek. Az elefántos képrejtvényt sikerült nekem is megfejteni.

Balavásár, 1939. február hó.

Szalma Magduska.

Az imecsfalvi iskolások bemutatkozója.

Kedves Marcella Néni!

Most csak fénykép nélkül levélben mutatkozunk be. Várunk egy szép tavaszi napot és akkor a tanító úr kihozatja a városból a fényképészt, hogy lefényképeztessük magunkat. Mikor az Uj Cimborá megjön, a tanító úr kiadja és akkor beülünk egy nagy padba s olvasgatjuk a verseket és olvasmányokat. Nagyon szeretjük az Uj Cimborát, alig várjuk az 1-ét meg a 15-ét, hogy megérkezzenek.

Levelünkben küldjük a legutóbbi szám megfejtését. Hátha lesz egy kis szerencsénk.

Üdvözljük a többi kis cimborákat.
Kezeit csókoljuk
Imecsfalva, 1939 február hó.

Az imecsfalvi róm. kath. el. iskola
növédekéi közül:

Aczél Vilma VI. el. o. t., Albert Vilma VI. el. o. t., Barti Irén VII. el. o. t., Réti Margit V. o. t., Nagy Aranka V. o. t., Aczél Lajos IV. el. o. t. Kondráth Lajos IV. el. o. t.

A találós kép megfejtése.

Az Uj Cimborá január 15-iki számában közölt hóemberes képet **Patkó Ilona VI. el. o. t. Sebes** is ügyesen megfejtette:

Hóembert csináltak a gyermekek a tél elején. Arra jött egy nagy bika. A bikától mindenki félt. Ahogy a bika meglátta a hóembert, nekirontott és szétverte. Akkor látta, hogy csak egy gyáva hóember. Megszégyellte magát és hazafelé iramodott.

Nyelvgyakorló.

Tréfás mondások.

Mondjátok gyorsan kis cimborák:

Csetneki csikós csikaja iszik a csatornán,
csilingelő csengő cseng a csetneki csikós
csikaja nyakán.

Beküldte: *Nagy Mihály.*

Az új kis cimborák küldjék be fényképeiket.

hogy a lapban közölhessük. Később is küldjenek minél több hírt magukról, gyermekelőadásairól, kirándulásaikról, hogy állandó összeköttetésünk minél eredményesebb lehessen. Jó felvételeket mindig szívesen fogadunk!

Ha bármilyen kívánságuk lenne, írják meg nekünk, vagy közölgék lapunk erdővidéki megbízottjával, Deák Mihállyal Barót (Baraolt).

Kézdivásárhelyi régi és új előfizetőinket felkérjük arra, hogy hátralékaikat adják át nyugta ellenében lapunk ottani képviselőjének., Thuróczy Pálnak, aki közelebbről minden előfizetőket fel fogja keresni. Különösen azokat kérjük, akiknek régebbi hátraléka van, mielőbb egyenlítsék azt ki, hogy ezáltal lapunk helyzetét is megkönnyítsék.

Kiadóhivatal.

Nőszövetségek, iskolák, gyermekelőadást rendezők figyelmébe!

Ferenczy L. Marcella „Zizi” c. nagysikerű és szép zenéjű meseoperettjének gépelt szövegvékönyve ismét kapható. Ára 170 Lei és postaköltség (16 Lei). A látványos, énekes, táncos darab parádés, nagyszabású előadások rendezésére igen alkalmas.

Tanácsok a gyermekek részére.

Kis szívek a nagy szívbén.

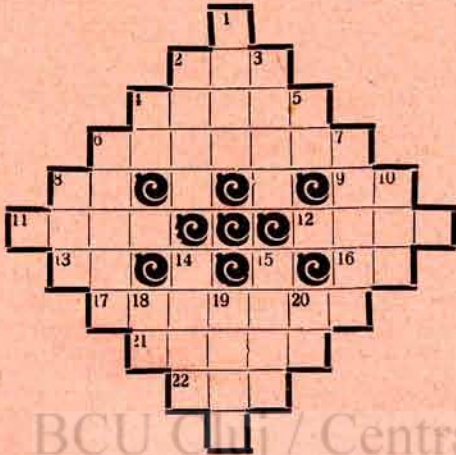
Fogarasi elemi iskolások. Az idén nem látom a leveleiteket a postában. Ellanyhult a buzgóságotok? Közös borítékban nem csak egy, de több gyermek is, — fiúk, leányok — egyaránt írhatnak. — *Ifj. Torma Miklós I. el. o. Csicsókeresztúr.* Most láttam először leveledet a szerkesztőségi postában. Örömmel látom, hogy a rejtvényeket szereted fejtegetni. A rejtett neveket nagyszerűen kitaláltad. A képrejtvényből, a számok pontos kihúzásával egy elefánt jött ki. A keresztrejtvénynél egy helyen megakadtál, mivel a 8-as számhoz nem volt magyarázat fűzve. A 8-as szám megfejtése egy fiúnév: Pali. A 6-os vízszintes pedig a szegről ikerszava: végről. Írj máskor is kis cimborá. — *Bráth Dezsőke Szatmár.* Új kis cimboránk vagy. Sprenger Gyuszi toborzott be az olvasók táborába. Ám a többi kis cimborák kíváncsiak rád, hányadik osztályba jársz, mi tetszik legjobban az Új Cimborából? Ird meg hát szépen a bemutatkozó leveled, ha van, küldhetsz fényképet is. — *Imecsfalvi róm. kath. isk. növendékei: Aczél Vilma VI. oszt., Albert Vilma VII. o. t., Barti Irén VII. o. t., Réti Margit V. o. t., Nagy Aranka V. o. t., Aczél Lajos IV. el. o. t., Konráth Lajos IV. el. o. t.* Közös leveleiteket, amelyben bemutatkoztok, kétszer is elolvastam. Akárki írta közületek a levelet, szépen, rendesen írt, dicséretet érdemel. Örülök, hogy a rejtvényfejtésre ti is rákaptatok. Az lesz aztán az érdekes, ha nem csak megfejtéseken, hanem később új rejtvények szerkesztésén is tönni fogjátok majd a fejeteket. — *Lövetei róm. kath. elemi iskolások.* Eddig több példányban járt nektek az Új Cimborá. De, hogy decemberben tűz is sújtotta a falut, nehezebb lett az élet, több a gond, a baj. Pedig az ujságra nagy-nagy szükségetek van, — így írjátok, — 276 gyermek várja nehezen minden szám megérkezését. Egy példányt akármilyen nehezen is, de megpróbáltok járni. Most az a kérésetek, hogy valamiképpen módoljuk ki, hogy legalább még egy példányban mehessen a lap, hogyha felváltva is, de minden gyermek olvashassa el az Új Cimborát. Amit lehet, mindent megteszünk értetek, lövetei kis iskolások... — *Szalma Magduska III. el. ot. Bala-vásár.* Az ottani református elemi iskola növendéke vagy. Szép, rendes és helyesírási hiba nélkül írt leveledből arra következtetek, hogy nagy gondal nevel az iskolában a tanítónénitek. De azt is látom a leveledből Magduskám, hogy otthon is foglalkoznak veled. A jókívánásokat, amit Kónya Babucival együtt küldtök, köszönöm. A rejtvénymegfejtésed bekerül a sorsolásra. A bemutat-

kozó levélhez küldöd a fényképedet is. — *S. Nagy László és József Kolozsvár.* Azt írjátok leveleitekben, hogy amikor beteg voltam, imádkoztatok értem. Köszönöm két kis cimborá, bizonynal azért gyógyultam meg olyan hamar, mert a jó Isten meghallgatta a ti tiszta szívetek imádságát. — *Bócsa József, Ploesti, IV. el. o. t.* Nagy volt az öröömöd, mikor a legutóbbi számot vitte a postás bácsi. Benne volt a fényképed az ujságban. Öröömödben le sem tetted a kezedből addig az ujságot, míg az utolsó betűig el nem olvastad. Nem csak megfejtésen töröd a fejed, hanem próbálsz újakat is szerkeszteni. A két rejtvény jó is. Hanem a 4-ik szám megfejtésében láttam egy hibát. Nézd át még egyszer a megfejtést. Kedves szüleidet arra kérjük, hogy írják meg nekünk azoknak a magyar családoknak a pontos címeit, ahol gyermekek vannak, hogy küldhessünk nekik mutatványszámot. Erre különben minden regáti ismerősünket, jóbarátunkat külön is felkérünk. Dolgoznunk kell azért, hogy a tőlünk messzeszakadt magyar gyermekek kezébe is eljusson az Új Cimborá. — *Constancai református elemi iskolások* várjuk a bemutatkozó leveleiteket és közös fényképeketek. — *Pitó Laci és Mancsi, Horvány Béla* és a többi Jasi-i cimborák, *Deák gyerekek, Jasi-Pascani,* nagyon elhallgattatok az utóbbi időben. — *Marosffy Baba Ploesti.* A szorgalmas levelezők közé tartozol Babuka. Az idegenben sem akarod elfelejteni a magyar nyelvet. A rejtett neveket jól megfejtetted. Ám az egyik szőrejtvényvel baj van. Majd nézz utána a megfejtésnek. A képrejtvény nem rossz, de így kliséit kell hozzá csináltatni. Majd másképpen fogjuk megoldani. Azért az ujságban majd megjelenik. — *Soós Nusika Sülelmed.* Hosszú leveled épp e percben hozta a posta. Válaszolsz az előző üzenet kérdéseire. Az iskolában most 24-en vagytok. Szünetben sok mindenfélét játszotatok eddig, de legtöbbször „az asszony a rétre megy“ c. játékot játszotatok. Az Új Cimborát végig olvassátok mindig. Neked legjobban a folytatásos mesék: Repülő királyfi, Az aranykutató fiúk és a Józsi diák kalandjai tetszettek legjobban. Az új rejtvények jól sikerültek. A naplopó is, csak annak a rajza nem jó. A másik kettő közölhető. — *Kulcsár Erzsébet Fogaras.* A jókívánásokat köszönöm Erzsikém. Kedves volt a figyelmed. A 4-ik szám megfejtése jól sikerült. Így a rejtvény-sorsoláson részt is vesz. — *Daday Zolt. III. el. o. t. Semesnye.* Új rejtvényed április hóban kerül sorra. Úgyisintén a *Ferenczy Géza IV. g. o. t.* és az *Izsák Ibi II. é. tan. képzős* egyik rejtvénye. A többi rejtvények is közlésre kerülnek május, június, július és augusztus hónapokban, csak várjátok türelemmel kis rejtvény-szerkesztők.

Vezeti: Jóska bácsi.

A mai számunkban Kulcsár Erzsébetnek Fogaras, közöljük egy pompás keresztrejtvényét. Először egy kicsit nehéznek tetszik, de azt hiszem a IV. elemisták között is lesz olyan, aki megpróbálkozik a megfejtéssel.

Vízszintes: 2. fiúnév, utolsóelőtti betű hiányzik; 4. viseletes másképpen, utolsó más-salhangzó pótlándó; 6. zenei hangokat így is éneklünk (utolsó hangzó hiányzik); 8. időhá-tározó szó; 9. szám fele; 11. Ábel testvére, ai helyett j irandó; 12. Izlam, egy mássalhangzó hiánnyal; 13. kínos magánhangzói; 16. kerti munkás teszi; 17. folyadék alja, ha nem tiszta; 21. SNGÁS. 22. ZRC.

Függőleges: 1. Szülők egyike; 2. leánynév becézve; 3. kiló betűi keverve; 4. kicsinyítő rag; 5. tata fele; 6. fiúnáv; 7. az érzékszervek-hez tartozik; 8. nem tegnapi; 10. masni fele; 14. halni, egy betű hiányzik; 15. ilyen fa is van; 18. s-el pótolva visszafelé is ugyanaz; 19. Lettország fővárosa, keverve a betűk; 20. k-val állatnév.

Igazán kíváncsi vagyok, hányan fejtik meg ezt a rejtvényt?

Pótló rejtvény.

Beküldte: Bócsa József, IV. el. o. t. Ploesti.

—ob, —rva, —ád, —a, —blak, —ó, —ad, —rany. A helyesen összerakott szavak egy erdélyi falu nevét adják.

Rejtett nevek:

Beküldte: Szász Béla II. g. o. t. Arad.

Nyarat soha Janka pusztán nem töltöttem
Főtt petrezselyem és leander soha nem ille-
nek össze.

Kőrösparti város mellett, megáll, ha kell a
gulyás is.

Három magyar költő nevét rejtik a fenti
mondatok.

Az 1939 jan. 1-i szám megfejtését utólag
közöljük:

1. Titkosírás rejtvény megfejtése:

Kedves kis cimborák! A szerkesztő néni
bodog újesztendőt kíván mindnyájatoknak.
Legyetek hűségesek továbbra is, és kérjétek
meg kedves szüleiteket, hogy járassák nektek
továbbra is az Uj Cimborát. Leveleiteket,
rejtvénymegfejtéseiteket, a virágmagvakat
várjuk a szerkesztőségbe.

**Most már, hogy ismeritek a megfejtés
módját, próbáljatok ti, ilyen titkosírás rejt-
vényt szerkeszteni.**

2. Boldog újévet.

3. Esőben, hóban, ázom, fázom.

Megfejtéseket küldtek be: Acél Vilma
VI. o. t. Albert Vilma VII. o. t. Soós Nusika,
Weinberger Menyus, Barti Irén, Rosenfeld
Kari, Kleinmann Kató, Réthy Margit V. o. t.
Bócsa József VI. el. o. t., Izsák Ibi, Nagy
Aranka V. o. t., Pásint Elek, Aczél Lajos,
Friedmann Elza, Sarkadi István.

A jan. 15-i számból utólag küldtek még
megfejtést: Kulcsár Erzsébet, Marosffy
Baba, Patkó Ilona VI. el. o. t., Kádár Margit
V. el. o. t.

Nyertesek lettek: Imecsfalvi r. k. elemi
isk., Izsák Ibi, Kleinmann Kató.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre
100 lej. — Egyes szám ára 10 lej. Magyar-
országon 12 p., Jugoszláviában 150 dinár,
Csehszlovákiában 60 ck., Amerikában 300 lej.

Főmunkatársak:

Teleky Dezső, Colțesti.
Kormos Jenő, Chiend

* * *

Minden cikkért a szerzője felelős.